

ΟΝΕΙΡΩΝ ΠΛΑΝΗ

Ἐβύσσου τρισκόταδο ἢ Ζωή μας
τρέμιες φωτολαμπές τοῦ νοῦ, ξεσκίζου
τοὺς μανρόπεπλους τ' ἀγνώστου, ἔχτροί μας
δόλοιο κι' ὅσοι μ' Ἀπρίλη γέλοια μᾶς μιλοῦν.
Οἱ λαλιές των γητέματα ποτίζουν
πλάνα τὴν ψυχὴ μας· μάγες εἰκόνες
τῆς ὄνειροφαντασιᾶς π' ὄλο γελοῦν,
τὴν ξελογιάζουν, ἀνάφοντας φλόγες
πόθου κι' ἐλπίδας σιὰ σπλάχνα μὲ σάρκα
νὰ ζοῦν. Αὐταπάτη! πλάνη ὄνειρων
γλυκῶν. Σαρκαστικὸ γέλοιο Σατύρων
φρενιασμένα συνταράζει τὴ βάρκα
ποῦ σὰν φάντασμα σ' ἀπατηλὰ γλυστρά
νερά· κι' ἂν ἀφροί των σὲ πόθων μνη̃μα
σποῦν καὶ στοῦ χαμοῦ τὰ χέρια σπαρταρᾶ
ἢ Ἐλπίδα, θνητέ, αἰώνια θῦμα
Ἐνειρων θᾶσαι, θῦμα.

ΟΝΕΙΡΟΥ ΚΛΑΜΑ

Ἦσκιου ἀγάπης σβυσμένης
θλιβερὸν ἀναφτέρισμα,
ταράζει τὴ σκέψη μου
ποῦ γαλήνη τῆς χάριζεν
Ἀπρίλη νύχτα.
Ξεχασμένα ἐρωτόλογα
σὰν ματιίτσες δακρυόπνιχτες
ἀβασίλευτης θύμωσης,
μέσ' τῆς μνήμης τὸ σούρουπο,
δειλὰ φέγγουν.
Κι' ὦ τοῦ νοῦ παραπλάνεμα
πικραμένο μεθύσι!
καρδιοχτύπια βαρύνεπνθα
νιλαλοῦν σὲ βαθύπνοον
Ἐνειρου κλάμα.